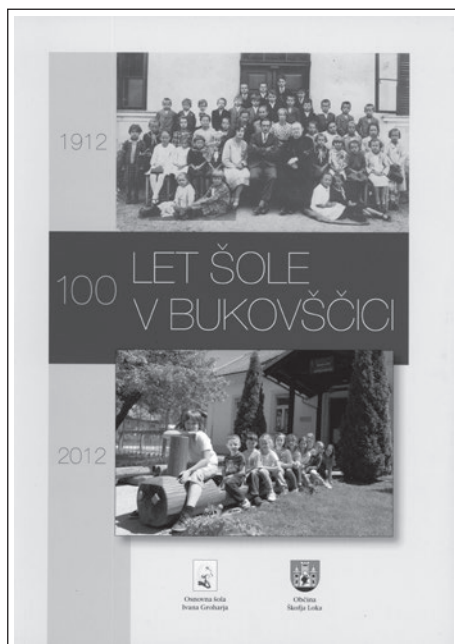

100 let šole v Bukovščici (1912–2012), Bukovščica, Osnovna šola Ivana Groharja Škofja Loka, 2013

*»V dolin'ci prijetni ta šola stoji,
100 let nam možgane in dušo krepi.
Učenci, krajani, učit'li prav vsi,
ponosni smo nanjo, da tukaj stoji.«*

Spomladi leta 2013 je Osnovna šola Bukovščica izdala zbornik ob 100. obletnici šolske stavbe in ob tej priložnosti so učenci in učitelji sestavili himno, katere delček smo ravnokar prebrali. Šola, ki je danes podružnica Osnovne šole Ivana Groharja v Škofji Loki, je svoje prve lastne prostore dobila novembra 1912.

Zbornik nam na začetku predstavi zgodovino šolstva in šolske stavbe v Bukovščici. Redni pouk se je v kraju začel leta 1909, same začetke poučevanja pa lahko zasledimo v letu 1871 – takrat sta delovali zasilna in nedeljska šola, svoje prostore pa sta imeli v župnišču. Z leti je število šolarjev vztrajno naraščalo in prostori v pritličju župnišča so postali pretesni. Deželni šolski svet v Kranju je leta 1907 uradno ustanovil ljudsko šolo v Bukovščici, okrajni šolski svet pa se je posvetil gradnji objekta. V začetku je bilo nekaj težav pri odkupu primerne parcele, vendar so maja leta 1911 pričeli izkopavati temelje za novo šolsko stavbo. Ta je bila oktobra 1912 končana in slovesno

odprta. Sčasoma je bila stavba večkrat popravljena, posebej pa gre izpostaviti pridobitev vodovodne napeljave v letu 1928 in elektrifikacijo v šolskem letu 1953/54. Zadnja večja prenova je bila končana leta 2003.

V predstavitvi šolskega okoliša izvemo, da je le-ta v letu 1912 obsegal Bukovščico z zaselki Plano, Laško, Hrib, Kras in Dunaj, vas Pozirno z zaselkom Potok, Knape z zaselkom Hudi Laz ter vasi Strmico, Planico, Lavtarski Vrh in Čepulje. Vsaka vas ima svoj opis s podatki o številu hiš, hišnih imenih, o zgodovini in ostalih značilnostih vasi in prebivalcev, vmes pa so tudi spomini vaščanov. Zbornik dalje predstavlja zanimivosti iz šolske kronike od leta 1908 do 2012. Pisci kronike so zaznamovali različne podatke: število učencev, razsajanje nalezljivih bolezni, imena učiteljev, dobrodelne akcije učencev in ostale prireditve, popravila šolske stavbe, šolske izlete ... Za današnje šolarje je eden izmed zanimivejših vpisov zagotovo tisti, ki navaja, da so januarja 1963 podaljšali zimske počitnice za kar tri tedne (razlog pa je bil primanjkovanje kurjave). Za tem imamo še seznam vseh učiteljev, ki so bili zaposleni na šoli, grafični prikaz števila učencev skozi čas, spomine učiteljev in učencev. Zbornik lepo dopolnjuje bogato slikovno gradivo – fotografije šolske stavbe, všolanih krajev, učiteljev in učencev, starih šolskih pripomočkov, risbe učencev in starih spričeval.

Neža Trdin